

Увод

Диркем није био енциклопедијски мислилац, попут његовог немачког савременика, славног Макса Вебера. Диркемовим списима интелектуалну снагу заправо пре даје његову истрајно бављење ограниченим бројем проблема, који су га опседали током све његове интелектуалне каријере. Један од задатака којих се Диркем био латио било је довршење прегнућа које је он видео као зачето у списима великих Кондорсеа, Монтескијеа и Конта : установљење социологије на емпиријској основи, мада сматрајући да они нису успели да се довољно слободу од филизофије историје.

Диркем је очувао нагласак на аутономији социологије као различите области проучавања, покушавајући да прецизније одреди схватање социолошког метода за који је веровао да је у томе имплицитан, те да показује примену у искуственом истраживању.

У делу О подели друштвеног рада , његовој докторској дисертацији и првом значајном објављеном раду, Диркем је покушао да покаже жаловост осуде индивидуализма од стране јаких снага деснице француског друштва XIX века: идеали индивидуализма изражавају помагање новог типа друштвеног поретка, који ће све више превазилазити традиционалне форме друштва што их бране конзервативци.

Обузетост изворима и природом моралног ауторитета је још једна тема која се провлачи кроз сва Диркемова дела.

По Диркему, сама концепција „издвојеног појединца“, који у разменске односе улази да би максимализовао своје личне добити, јесте производ друштвеног развоја и претпоставља неки морални поредак. Сходно прослављеном Диркемовом изразу, постоји „један неодговоран елемент у уговору“: постојање уговорне размене претпоставља морални ауторитет, ауторитет који уговор чини обавезујућим.

Конечно, у Диркемовим радовима очитује се трајно занимање за практичне импликације научног знања о друштву, и те су идеје биле у самом срцу Диркемових интересовања. За Диркема је практична улога социолога слична оној лекара, који научне налазе примењују у сврху разликовања болести од здравља, утврђивања узрока болести и налажења лека за њу. Управо је то био један од циљева Поделе рада: показати да ширење идеала индивидуализма није симптом неког болесног стања друштва , већ сасвим супротно , „нормалан“ и здрав израз друштвених преображаја који доводе до новог облика друштвене солидарности.

Диркемов живот се поклопио с једним критичним раздобљем француске и европске историје. Рођен је 15. априла 1858. у Епиналу у Лорени , а умро 1917. Тако је растао у сенци француског пораза у француско –пруском рату 1870-1871. и крвавих догађаја Париске комуне. Завршне године његовог живота покрила је још дебља сенка много ширег сучељавања у које се бацила цела Европа, а које је претило да уништи друштвени и привредни напредак остварен у Француској у међураздобљу. Диркем је био јеврејског порекла, и одгојен правоверној породици; отац му је био главни рабин, и једно време се очекивало да Диркем крене његовим стопама, пошто је закратко похађао рабинску школу. Иако се одлучио да прекине ту породичну традицију, проглашавајући се агностиком, његова је личност остала снажно обликована његовим раним одгојем, те чуварним и дисциплинованим животом његове породице. Тај дом је у младом Емилу створио неколико неискорењивих одлика: гнушање пред избегавањем труда, презир за успех постигнут без рада, ужасавања од свега што није поуздано утемељено.

У 18. години Диркем је отишао у Париз, да се припрема за упис у Ecole Normale Supérieure, и из трећег покушаја уписао. У Ecole је био припадник бриљантне групе интелектуалаца, из које је неколицина имала да битно дејствује на културни живот и политику Француске. Диркемова интересовања убрзо су се везала за област друштвене и политичке филозофије. Нарочито се

непријатељски односио према ономе што је видео као површни интелектуални бљесак, који је толико привлачио неке његовњ савременике, од којих су неки, опет, налазили да је он претерано озбиљан и строг. У Ecole је Диркем стекао политичка гледишта и један општи став према политици, којих се држао до краја живота. Гајио је изразите политичке наклоности према републиканизму и прогресивној друштвеној реформи, а против реакционарних осећаја монархиста и католичке деснице.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com